

سیمای حضرت علی در اشعار ناصر خسرو

دکتر ناصر کاظم خانلو^۱، شیلان آویهنکی^۲

۱- استادیار دانشگاه پیام نور همدان

۲- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

ادبیات پربار فارسی دری از آغاز پیدایش تحت تأثیر شدید معارف نیرومند اسلامی قرار داشت و به خصوص آثار ادبی ایرانی برتر، با بهره‌مندی از این معارف فراگیر و غنی توانست جایگاهی محکم را در فرهنگ ایران و جهان از خود نماید. دوستداری اهل بیت پیامبر(ص) و عشق به آنان، برای ایرانیان ماجرای به بلندی روزگاران است. عشقی است که تا قیام قیامت رنگ خاموشی نخواهد دید و هر جا بهانه‌ای و مجالی برای عرضه بیابد، با تمام قامت خویش جلوه‌گری می‌کند. بررسی جایگاه اهل بیت (ص) در ذهن و زبان شاعران و نویسندگان ادب‌پرور ایران بی‌تردید از موضوع‌های مهم و اثرگذار در مجموع پژوهش‌های ادبیات فارسی می‌تواند محسوب گردد.

از میان حکیمان و شاعران توانای ایران زمین ناصر خسرو قبادیانی اندیشمند توانای دوره‌های نخستین ادب پارسی که از استوانه‌های نیرومند عرصه‌ی مدح اهل بیت (ص) به حساب می‌آید و در دیوان وی، از خاندان پیامبر و اهل بیت (علیهم‌السلام) به عنوان اسوه‌های حقیقی عرفان همواره یاد شده است.

پژوهش حاضر تحقیقی است پیرامون بررسی سیمای حضرت امام علی (ع) در دیوان ناصر خسرو قبادیانی. ما در این پژوهش برآنیم که جایگاه خاص این شخصیت پاک و معصوم را در آثار ناصر خسرو تبیین نمائیم و بازتاب اندیشه‌ها و خصایص امام علی (ع) را در آثار ناصر خسرو بررسی کنیم.

واژگان کلیدی: ناصر خسرو، مدح و منقبت، امام علی (ع)، اهل بیت،